

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku M.Z. i W.Z.
przy uczestnictwie J.K. i M.K.
o ustalenie sposobu korzystania z rzeczy wspólnej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 listopada 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników: J.K. i M.K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
nie obciąża skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2019 r. Sąd Okręgowy w O. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w O., w sprawie z wniosku z wniosku M.Z. i W.Z., z udziałem J.K. i M.K., o ustalenie sposobu korzystania z rzeczy wspólnej.

Uczestnicy wnieśli skargę kasacyjną, w której żądali uchylenia postanowienia w zaskarżonej części i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazali, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących

rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aj
as